

Els ocells

Reviuré en silenci i sense plors aquella història que ara dorm tranquil·la en algun lloc del món. Oblidaré cadascun d'aquells mots que dibuixaven els teus ulls quan em miraves des de lluny. Intentaré abraçar que de vegades un amor que et fa volar acaba en res, acaba mort. Que vingui el Llamp al bell mig del jardí i m'ompli les mans dels petons que mai van arribar al meu port. I els ocells volen davant meu, i els camins s'obren davant meu amb una llum que ja no veus. Sé que mentre dormo a poc a poc la lluna ve i se m'emporta la pena que tinc a dins. Ella pot salvar la soledat i suportar el saber que des d'aquell desembre m'has mentit. Podies escriure la veritat però no comptaves que els meus ulls ho veuen tot, ho saben tot. Cremo tots els versos, m'allibero i sento que la cendra em porta novament tots els colors. I els ocells volen davant meu, i els camins s'obren davant meu amb una llum que ja no veus.